

ДВѢЙСТВІЕ I.

ЯВЛЕНІЕ I.

Беззѣбовъ (единъ).

Ахъ! чи какво може да бѣде по тежко,
кво може да бѣде по мъчно и болно за
столюбива душа, когато да бурави 9 го-
ны съ уздаты, да върти умовете и дум-
те комай на цѣла Губерія, пакъ напо-
рь да ся трашши въ тѣзи четири стѣны,
да не кайдися, да си покаши посаты въ
орянското собраніе? Това е страшно! се-
шното Правленіе динъ много гледа: за
ова, чи вземешъ отъ нѣкой си малко па-
ци, и за други такива никакви работы,
ти сждятъ, да не ти даватъ топъ въ со-
аніе то! О! това ва ничто немяза! . . . .
о *постой*, почетно дворянство! — азъ
е ви каша, чи и да не излязвамъ отъ тѣ-
къща, ще направя сичко, что треба (*пве*).

Азъ ще туря по мѣста,
Господа дворяне мои,
Не ще гледамъ на лѣта,
Нека въ знашь бидѣтъ голи;